

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ad arma vocat : Erat enim Aquisgrani Otto. Paratur bellum omnium maximum, cum reges duo, Ro. & Anglia, in Francum concitarentur, Friderico adhuc ad omnia quieto: Expectabat enim exitum praelij, quod parabatur vtrinque. Igitur cum rex Francia iam Flandriam peruastasset, Otto Imperator, quod esset sorore Iohannis Angliæ regis genitus, venit cum expeditis copijs in eam regionem. Rex Francia tanta mole bellum agebat, vt omnem iuuentutis in regno suo florem duceret in agmine: Tornacũ Franci petunt, audito tanto duorum regum in se apparatu, quod eam urbẽ Flandrenses pridem occupasset: sed facile rex tantis copijs recuperavit. Dum autem ibi Franci multa moliuntur, Imperator multo suo comitatu Flãdrensibus propinquat. Quod vbi Francis nunciatur, parant se praelio. Sed cum essent angustiora itinera, procedere in hostes rex noluit: Verũ prudenti vsus consilio, retrocessit in patientiores campos, tribus inde millibus, ad pontem (vt vocant) Bouinum. Sequutus cum agmine instructo aderat Imperator: iam in alterno conspectu agmina erant hostilia: explicuit vterque copias suas ad pugnam.

CAPVT XXXV.

Rex Francia conuersus ad suos, ait: Otto contumax ecclesiæ, iram Dei supra se merito contremiscit: nos, etsi peccatores, ecclesiæ tamen paremus: Quocirca auxilium eius ab alto benè sperantes præstolamur: in cuius nomine prodeat diui Dionysij felix signũ. Ab altera autem parte Romana fulserũt aquilæ, volant per nubila signorum dracones. Itã autem itineris ratio comparabatur, vt Otto in aduersum staret solem, cum rex à tergo illum pateretur, & ipsa iam meridie acrius vrebatur. Sinistro autem regis ac dextro Flandrensium cor-

nu prima pugnabat acies. Flandrensiū comes memor,
 q̄ in sua, proq̄ sua ditione tam magnū praelium iniretur,
 vt fortem decebat, fortia facta suis praeferebat. Sed dum
 audētius q̄ prudētius pugnat, capitur: Miscentur pug-
 les: equites incurrunt equitibus: Acris pugna tribus horis
 perdurauit: Cædunt, procurrūt victi victorēsq̄. Ger-
 mani qui cum Imperatore venerant, regiam aciem va-
 lidè perurgebant: Peruenerant aliquādo perfringentes
 aciem, tam de propinquo pugnantes, vt regem Francia
 equo deturbarent. Signifer inclinabat lilia, vt auxilia
 vocaret. Imperator vicissim à Gallis nō segni pugna im-
 petitur. Inuentus est qui appropians frena iumentis eius
 arriperet: sed facilè ille cum suo detrimento repellitur.
 Excepit vulnus in caput sonipes Imperatoris: vnde factū
 est, vt inuitum auerteret acie: Sed nouo rursus imposi-
 tus iumento, redibat ad pugnam. Tanta autem erat pu-
 gnantiū densitas, vt minimè in aciem reciperetur. Per-
 crebuit fama de Imperatoris fuga: Eam Galli excitā-
 runt, & clamoribus vulgāruunt. Perurgebat vtrinque
 acris pugna: Caduntur, capiuntur, fugiunt. Comes Bo-
 loniensis inter nouissimos ex acie Imperatoris substitit,
 donèc & ille caperetur: Gallis tandè cedit victoria.
 Hic erat exitus grauisimæ pugnae, quam Galli multis ce-
 lebrant carminibus, gloriā suæ gentis efferentes. Ottoni
 hoc contigisse infortunatum bellū quis nō videt ob con-
 tumaciam in Rom. ecclesiam? Comes Flandriae tum ca-
 ptus, XII. continuos annos egit in carcere, cum interim
 Iohanna coniunx prudentissimè Flandriam administra-
 uit: effecitque postremū, vt maritum post multa edu-
 ctum vinculis reciperet in terram. Otto autem Impera-
 tor in Saxoniam reuersus, sibi sepè indignatus, quod
 consilium sumpserit oppugnanda Rom. ecclesia. Fride-
 ricus

ricus autem contra eum magis ac magis inualuit: Nam Triueltz & Landeskrone, quæ vsque in eum diem pro Ottone senserant, vi cepit, anno XV. post. MCC. à nato Christo.

CAPVT XXXVI.

Quo tempore rex Danie & Waldemarus multis nauibus per Albim transiens in Stadium, quod prius Waldemarus episcopus occupauit, cogitabat opprimere: Sed prohibebat Palatinus Ottonis frater, ita ut tum infecto negotio rex frustratus redire cogeretur. Imperator autem cum fratre, & Ottone marchione de Brandenburgo, & Waldemaro episcopo obsedit Hamburgum. Ciues cum regi Danorum parerent, magis tamen assicerentur Adolpho iuniori comiti, facile cesserunt tantis viribus. Sequenti tamen anno seruabat rex Danie tempora, cum Albis glacie indurata esset: Qua occasione traiectis per glaciem copijs, ad Stadium peruenit oppugnandum, ut extruderet Waldemarum episcopum regni sui insidiatorē: Sed cum gelu laxato, glacies quoque cepit flaccescere, timens rex ne regressu intercluso fame laboraret in hostica terra, reduxit exercitum: & omnes vires in recuperandum oppidum Hamburgum conuertit, quod priori anno Saxones occupauerunt. Iam in id roboris primum coaluerat, ut regem, quod antea non potuit, sustineret oppugnantē: fame curabat perurgere, cum rex subitus ad Albim erigeret presidium. Extat locus in parochia diui Nicolai, (Vrbē nouā vocāt) in quo tum arcē à rege firmatā crediderim. Angustum enim oppidum, propter diui Petri parochiā, tū aut parū, aut nihil inclusit: nā reliquæ partes illi postea accessere. Supra verò oppidum ad partē oriētis Albertus Nordalbingia comes, quē rex fecit Adolpho III. succedere, (comes is erat de Orlemunde, tertij